

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙
สังสกปรกเต็มหัวใจสัตว์โลก

ก่อนจึงหัน

สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้ อาหารท่อมปากพระ พระองค์ไหนไม่มีสติปัญญาเอาตัวไม่รอด ตายจมกับกองอาหารนะ เราเที่ยวทั่วประเทศไทยไม่ว่าทางด้านปริยัติด้านปฏิบัติ เข้านอกออกในได้ทั่วถึงหมด ด้านปฏิบัตินี้ก็เหมือนกัน ที่อดอยากขาดแคลนมากที่สุดโดยความสมัครใจของท่านเองได้แก่ภาคปฏิบัติ พวกพระที่อยู่ในป่าในเขาท่านไม่ได้สนใจกับสิ่งเหล่านี้ละ บิณฑบาตได้ข้าวปั้นสองปั้นมาเท่านั้น มีแต่ข้าวเปล่าๆ ท่านฉันทวยยังอัตภาพเท่านั้น จิตใจฟุ้งๆ อยู่กับบรรดากับธรรม ท่านเหล่านี้ถ้าพูดถึงเรื่องสภาพความเป็นทุกข์ ทุกข์มาก แต่พูดถึงเรื่องความเป็นสุข สุขมาก เน้มนันต่างกัน คือทุกข์อันนี้ทุกข์เพื่อสุข จะอดอยากขาดแคลนอะไรๆ เพื่อความสมบูรณ์ในธรรมทั้งหลาย ซึ่งเป็นความสุขอันล้นพ้น เป็นอย่างนั้นนะ

เราเข้าไปเที่ยวเห็นเสียทุกอย่าง ที่นี้เวลามาสมบูรณ์ก็มาเห็นวัดป่าบ้านตาดมันท่อมปากพระ พระองค์ไหนไม่ฉลาดมันตายละ ตายเผื่ออาหารนั้นแหละ เพราะมันท่อมๆ เวลาศรัทธาญาติโยมใครนำมาถวาย ถวายมากต่อมากก็ท่อมละชิ พระไม่รู้จักประมาณตาย ตายเพราะกิน ไม่ใช่ตายเพราะหิว ให้พิจารณา แต่เราก็เชื่อสำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้ดูจะไม่เป็นอย่างนั้น หากชู้เอาไว้ ไม่ชู้ไม่ได้ ต้องชู้เอาไว้เสมอ เพราะเรื่องเหล่านี้มันเร็ว ก็เลสปับเดียวทันปั๊บๆ เลย เรื่องธรรมนี้ไม่ทัน ถ้าเป็นผู้ตั้งใจปฏิบัติธรรมและมีภูมิอรรถภูมิธรรมล้วนๆ แล้วอันนั้นเป็นอีกอย่างหนึ่ง เหล่านี้เข้ามายุ่งไม่ได้เลย ฟุ้งๆ เลย นี่ละท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ท่านผู้ทรงมรรคทรงผล เดินตามทางศาสดา

ใครจะอดอยากขาดแคลนยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าเวลาทรงบำเพ็ญ เฉพาะอย่างยิ่งเวลาเสด็จออกทรงผนวช ๖ พระพรรษา นั้นแหละทุกข์แสนสาหัส เสด็จออกจากหอปราสาทราชมณเฑียรด้วยความเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เสด็จเข้าไปอยู่ในป่าในเขาอาศัยพวกชาวบ้านเขารธรรมดาๆ ที่เขาแจกทานก็ไปบิณฑบาตกับเขา บิณฑบาตจะได้อาหารประเภทไหนไม่รู้แหละ ไปบิณฑบาตก็คือขอทานเขาละพูดง่าย ๆ ได้มาเสวย ลำบากลำบากขนาดไหนองค์กษัตริย์ ยากเย็นเข็ญใจขนาดไหนเอานั่นมาเป็นข้อเทียบเคียงกับเรา เป็นลูกศิษย์ตถาคต ทุกสิ่งทุกอย่างถ้าเป็นเรื่องอาหารการกินเหลือเพื่อล้นพ้นเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป

พระองค์ทรงลำบากลำบากทุกสิ่งทุกอย่างกว่าจะได้ตรัสรู้ ฟังซินะ ทางดำเนินและการดำเนินของศาสดาที่เป็นครูสอนโลก ท่านดำเนินอย่างไร ท่านอยู่ด้วยความเหลือเพื่อ

หรือ ท่านไม่ได้เหลือเฟือ ตั้งแต่เสด็จออกจากพระราชวังเท่านั้นทุกซ่มหันตทุกข์ เหมือนกับเทวดาจากสวรรค์ลงในแดนนรกนั่นเองจะเป็นอะไรไป จากความเป็นกษัตริย์ เข้าสู่แดนแร้นแค้นกันดาร ท่านไปท่านบำเพ็ญ ธรรมเกิดขึ้นอย่างนั้นแหละ

จึงได้เตือนพระเราอยู่เสมอ การขบการฉ้อราษฎร์เป็นอารมณ์ จิตใจจะก้าวไม่รอดนะ ต้องถือเรื่องธรรมเป็นสำคัญ ถือธรรมเป็นสำคัญ ให้จิตพุ่งๆ ต่ออรรถต่อธรรม จะทุกข์ยากลำบากขนาดไหน ความมุ่งมั่นต่อแดนพ้นทุกข์ให้ติดแน่นๆ นั้นพ้นได้ไม่สงสัย ถ้าจะเป็นจะตายจะไปหรือไม่ไปนะ จม ประเภทนี้จม ประเภทว่าต้องไปโดยถ่ายเดียวนี้ไปได้ นี่ที่เรียกว่าประเภทเนยยะ ถ้าอ่อนจมได้ ถ้าแข็งขึ้นได้ ต้องแข็งเพื่อขึ้น ใครจะเพื่อจมละบวชมา

ตั้งใจปฏิบัติให้ดี สตินี้พูดแล้วพูดเล่าอย่าให้ห่างไกลจากจิต สติเป็นพื้นฐานแห่งความพ้นทุกข์ ตั้งแต่พื้นๆ จนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์ สติปราศจากไปไม่ได้การภาวนา นอกจากนั้นกิริยาอาการใดให้มีสติติดแน่นๆ ปัญญาแนบเข้าไปอีก คนมีสติในตัวมักจะมีปัญญาแทรกอยู่เสมอ เพราะสติความรู้สึกตัว ปัญญาจะกระจายออกไป เวลาความรู้สึกตัวแล้วนั้นแหละ ถ้าไม่มีสตินี้เร็วๆ ร่าๆ ไม่ได้หน้าได้หลังอะไร การภาวนาสาคัญมากนะ

พระพุทธเจ้าโกหกโลกเธอ แดนนิพพานเป็นยังไง บอกไว้ในคำสอน พระพุทธเจ้าองค์ศาสดา คือพระธรรมพระวินัย นี่คือทางเดินเพื่อพระนิพพาน ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานอยู่จุดนี้เองไม่อยู่ที่ไหน อย่าไปหาทางโน้นทางนี้ บ้านนั้นเมืองนี้ว่าเป็นนรก สวรรค์ แดนนิพพานไม่มี มีอยู่ในหัวใจคน ให้ตั้งใจปฏิบัติให้ดี แดนนิพพานอยู่กับผู้ที่อุตสาหะพยายามตามทางของศาสดาไม่เป็นอื่น ท่านสอนไว้สดๆ ร้อนๆ

ถูกกิเลสเหยียบย่ำทำลายจนจะไม่มีแล้วนะศาสนา จะมีแต่ตำรับตำราตามคัมภีร์ กิเลสดีตลาดๆ อะไรสดๆ ร้อนๆ ทั้งนี้ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้ว นี่เป็นเรื่องจะพาสัตว์ให้จม เพราะฉะนั้นสัตว์จึงจมเรื่อยๆ ที่จะขึ้นไม่ค่อยมี ก็เพราะไม่บึกบึนตามธรรม บินตามกิเลส อะไรถ้าเป็นกิเลสเชื้อทันทีๆ คว้ามบๆ นี่จม ขอให้เดินตามทางของศาสดาเถิด มรรคผลนิพพานสดๆ ร้อนๆ จะจำขึ้นที่หัวใจผู้บึกบึน อย่าไปหาที่ไหน เอาทางเดินคือธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าเป็นทางเดิน ก้าวตามนั้นๆ จะจำขึ้นภายในจิตใจ

นักภาวนาอย่าเป็นนักเผลอสตินะ มันเป็นคนเผลอสติแล้วนะเวลานี้ ตั้งจิตตั้งใจให้ดี ไปที่ไหนมีสติติดแน่นกับตัว จะแยกออกทางด้านปัญญาได้ง่ายๆ คนมีสติ คนไม่มีสติ ปัญญาก็ไม่มี เช่อๆ ซ่าๆ ให้กิเลสเข้าไปถล่มทั้งวันทั้งคืน บวชมาเท่านั้นพรรษา เท่านั้นพรรษา นับปีนับเดือนนับมีดนับแจ้เจยๆ จะนับมรรคนับผลไม่ได้นับเพราะไม่สนใจในมรรคในผล ก็นับตั้งแต่บวชเวจีเผาหัวอกละชิ ตั้งใจปฏิบัติให้ดีนะทุกคน วัด

ป่าบ้านตาดสำหรับพระทั้งหลายที่มานี้จำนวน โอ้ย เป็นหมื่น ๆ แสน ๆ นะ ผ่านเข้าผ่าน ออกได้กี่ปีแล้ว ตั้งแต่สร้างวัดก็ ๕๐ ปีแล้ว นี่ละรับพระเถรทั้งหลายเวลามาสร้างวัดป่า บ้านตาด อยู่ที่อื่นไม่รับ ๕๐ ปี จำนวนพระเถรหลังไหลเข้าออกนี้เป็นหมื่น ๆ แสน ๆ เพราะเข้าทุกวันออกทุกวัน ๆ มากต่อมาก แต่ผู้มาศึกษาอบรมนี้ไม่ทราบว่าได้อะไรไป จากวัดป่าบ้านตาด อันนี้ยังเป็นปัญหาอยู่มาก

ลูกศิษย์หลวงตาบ้วนนี้มีเยอะนะ แต่จะไปแสดงคุณงามความดีให้เด่นในปวงชน ว่าออกมาจากสำนักนั้นสำนักนี้ไม่ค่อยมี ส่วนที่จะเอาชื่อครูบาอาจารย์ไปขายนี้มีมาก นี่ ลูกศิษย์หลวงตาบ้วนนะ มีไม่สงสัยแหละ อย่างพ่อแม่ครูจารย์มันนี่ก็เอาท่านไปขายกิน มากต่อมากแล้วไม่ได้หน้าได้หลัง

ดูมรรคผลนิพพานอย่าไปดูที่ไหน ให้ดูสติกับปัญญา เอาตรงนี้ สติปัญญาจตจอลงนี้ นี่ธรรมของพระพุทธเจ้าอยู่ตรงนี้ ทางเดินอยู่ตรงนี้เอาให้ดี อย่าไปสนใจกับสิ่งใด สถานที่นี้ผมให้โอกาสตลอดเวลาสำหรับพระปฏิบัติ แล้วใครก็ไม่เข้าไปยุ่งได้นี่ บริเวณบำเพ็ญของพระ ห้ามขาดเลย มากี่มารอบ ๆ บริเวณนี้เท่านั้น ให้ออก ๆ บริเวณภายในของพระที่จะบำเพ็ญเพื่อมรรคผลนิพพานไม่ให้เข้าไปยุ่งเลย นอกจากคนรับใช้พระเข้า ออกเป็นธรรมดาอยู่ในวัด อันนั้นไม่มีปัญหาอะไร

เห็นไหมป้ายติดนอกวัดนั้นนะ มันหน้าด้านมนุษย์เรา เพ่นพ่าน ๆ เข้ามา ตั้งแต่ ห้าง ๆ นะเข้ามาในวัดมันนำหัวเราะ เราพูดจริง ๆ มันหัวเราะภายใน สลดสังเวชไอ้กิเลส มาหยิ่ง ๆ ใส่ธรรม มันสำคัญมาก มันขวางหูขวางตาพวกเราเลยไปเขียนติดไว้หน้าวัด เห็นไหมนั่น ที่นี้เป็นวัด เป็นสถานที่บำเพ็ญภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ ควรมาเที่ยวเพ่นพ่าน นี่หลวงตาบ้วนเป็นผู้สั่งผู้เขียนเอง อะไรจะเลิศยิ่งกว่าธรรม อย่าเอา โอ้อ้อฟูฟามาวดธรรมนะ ใครเอานั่นมาอวดให้หนีอย่ามายุ่งในวัดป่าบ้านตาด เราไม่ได้ เห็นสิ่งเหล่านั้นเลิศเลอยิ่งกว่าธรรม

การปฏิบัติปฏิบัติเพื่อธรรม ไม่ได้ปฏิบัติเพื่อสินจ้างรางวัลเงินทองข้าวของอะไร วัดนี้ ถ้าใครมาเรื่อย ๆ รั่า ๆ มาอวดดีอวดเบ่งอย่างนั้น อย่าเข้ามาในวัดป่าบ้านตาด ไม่ได้ กินอะไร ตายก็ดีกว่าที่จะฟูฟ่า ๆ ไปตามกิเลสนั้นนะ พวกนี้พิจารณาให้ดี โห กิเลสมัน ออกหน้าออกตาเป็นใหญ่เป็นโต ก้าวเข้าวัดไหนนี่ ยิ่งมียศถาบรรดาศักดิ์สูง ๆ แล้วโอ้อ้อ ๆ ธรรมนี้ได้แหงนดูหน้านะ ธรรมของคลังกิเลสแหงนดูหน้ากิเลส ธรรมของ พระพุทธเจ้าแท้สลดสังเวช มองดูแล้วโอ้อ้อ โห สลดสังเวชเรื่องกิเลสตัณหาครอบหัวใจ คน ลืมเนื้อลืมตัว

กิเลสตัณหาเป็นของดีเมื่อไร เป็นบุตรเป็นคู่อ แล้วยกขึ้นเป็นทองคำทั้งแท่ง ผู้มี ธรรมในใจท่านดูไม่ได้ มองไม่ได้เลย เพราะของท่านสง่าจ้อยู่ภายใน กับกองมูตรกอง

คุณมันเข้ากันได้ยังไง เอามาแข่งกันหาอะไร นี่ละที่วัดนี้จึงได้บอกถึงเวล่ำเวลามาวัดมา วา ถึงเวลากลับแล้วให้กลับ เราเขียนบอก ชูไว้ นั่นนะ มันจะเลอะเทอะไปหมดวัดป่า บ้านตาดเวลานี้ นะ พอ ๔ โมงครึ่งอะไร ๆ ให้ลดลง ๆ งาน พอถึง ๕ โมงแล้วให้เลิก อย่าเข้ามาจู้จี้จ้าน ๆ นี่บอกแล้วนะ อย่ามาจู้จี้จ้าน สถานที่นี้เป็นที่บำเพ็ญธรรม ซึ่งเป็น ธรรมชาติที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว อย่ามาจู้จี้จ้าน นอกจากนั้นยังติดประกาศไว้อีกด้วย เพราะมันจู้จี้จ้าน ๆ ดูไม่ได้นะ

ธรรมดูโลกดูได้ยังไง ที่จู้จี้จ้านมันมีแต่บุตรแต่คุณ มีแต่เรื่องกิเลสตัณหา ไปด้วย อำนาจของกิเลสตัณหา ธรรมภายในจิตใจที่ท่านจ้ำมันดูไม่ได้นะ มันสลดสังเวช สิ่ง เหล่านั้นมาเหยียบหัวธรรม ธรรมเลยไม่มีนะเดี๋ยวนี้ อะไร ๆ กลายเป็นกิเลสไปหมด ธรรมเลยไม่มี เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

(ชาวจังหวัดจันทบุรีถวายสถานีวิฑูรย์เสียงธรรมเพื่อประชาชน จังหวัดจันทบุรี ที่ วัดป่าเขาแหลม ต.ทับช้าง อ.สอยดาว จ.จันทบุรี ให้องค์หลวงตา)

(ชาวจังหวัดสมุทรปราการถวายสถานีวิฑูรย์เสียงธรรมเพื่อประชาชน ที่บ้านเลขที่ ๓๙ หมู่ที่ ๖ ต.คลองสวน อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ ให้องค์หลวงตาเพื่อเป็นสมบัติ ของสงฆ์)

ทุกอย่างเราช่วยโลก เราช่วยเต็มกำลังความสามารถของเราทุกอย่าง ที่เขาเขียน ไว้ในวันว่า สมบัติของวัดป่าบ้านตาดคือสมบัติเพื่อโลก ไม่ผิด ตรงเป้งเลยเทียว ออก กระจายตลอดรอบตัวเลย วันหนึ่ง ๆ แจกทานไปเท่าไร ๆ โถงนี้ก็เปิดไว้ โรงพยาบาล มากี่โรงวันหนึ่ง ๆ จัดให้เสมอกันหมดเลยชั้นเสมอ ชั้นพิเศษก็เสมอกันอีกเหมือนกัน พิเศษเสมอกัน คือที่ไกลก็ให้เป็นพิเศษ เช่นอย่างอุบล โคราช ทางอุดรดิตถ์ มาให้ พิเศษทั้งนั้น ๆ เปิดไว้ตลอดไม่ให้บกบางเลย เราอยู่ไม่อยู่ไม่สำคัญ ผู้ที่รักษาพระเวรนี้ คอยดูแลในโถง อะไรรบพร่องให้รับสั่งเขาเอาเข้ามาเต็มไว้ตลอดเวลา เราเปิดตลอด อย่างนี้ละ

วันไหนว่างเราก็ไปตามโรงพยาบาล โรงพยาบาลแต่ละโรง ๆ เดียวนี้ให้โรงละ สองหมื่น ๆ ทุกโรง เราไปโรงไหนให้สองหมื่น ๆ ทุกโรงไปเดี๋ยวนี้ ไปถามเขาเรื่องราว อาหารการกินสำหรับคนไข้เดือนหนึ่งจ่ายไปเท่าไร ๆ เราก็ให้เป็นส่วนกลางไปเลยเดือน ละสองหมื่น ผู้มากกว่านั้นก็มาก ผู้น้อยกว่านั้นก็มี เพราะโรงพยาบาลอำเภอ ชอกแซก ชิกแซกไปไหนให้โรงละสองหมื่น ๆ ตลอด เดียวนี้เป็นอย่างนั้น

อำนาจแห่งความเมตตาอันนี้แหลม พิลึกนะ ถ้ามองเห็นนี่ครอบโลกธาตุเลย พุด เป็นไร ตัวเท่าหนูหัวใจไม่ได้เป็นหนู หัวใจนี้พระพุทธรเจ้า สวาททั้งหลายเสมอกันหมด

แบบเดียวกัน ลงจิตได้เข้าถึงนั้นแล้วเป็นอันเดียวกันหมด ท่านก็พูดไว้อย่างนั้น นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ไม่มีความยิ่งหย่อนกว่ากันเลย เสมอกันหมด คือจิตของท่านผู้สิ้นกิเลสแล้วเป็นอย่างนั้น แล้วอำนาจแห่งความสิ้นกิเลสนี้แผ่กระจายออกเป็นเมตตาธรรมครอบโลกธาตุไปหมด

เราพูดจริงๆ อย่างที่เราไม่ได้อยู่ทุกวันๆ นี่เราไม่ได้บอกใคร เป็นอยู่ในหัวใจของเราเอง บอกใครก็ไม่รู้เรื่องๆ จะรู้เรื่องบ้างเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น ส่วนเรื่องลึกลึกกว่านั้นไม่มีใครรู้เรื่อง แต่เราปฏิบัติต่อความรู้ของเราโดยลำดับลำดับไปอย่างทุกวันนี้ เผ่าแก่ขนาดนี้ก็วันก็จะตายแล้วนี่เห็นไหมล่ะ เราไม่ได้หวังชีวิตของเรา นี่เป็นเครื่องใช้เหมือนกับที่ยังหนุ่มน้อยนี่ก็เป็นเครื่องใช้ตลอดไป จนกระทั่งถึงวันสิ้นลมหายใจเหมือนกันหมด นี่ก็ยังไม่สิ้น ใช้นั้นไปอย่างนั้นละ

ไปที่ไหนไปทุกแห่งทุกหนช่วยโลกสงสาร สำหรับที่จะมาหาเราไม่มี เราบอกชัดๆ ว่าเหลือเฟือทุกอย่าง ผู้ที่ทุกข์จนขั้นแค้นมากขนาดไหน โลกนี้แหม น่าสลดสังเวชนะ นี่ละอำนาจของกิเลส คือได้ไม่พอๆ พาเจ้าของให้ล่มจมจากความได้ไม่พอ ทะเยอทะยานติดดินติดหนึ่ติดสินพะรุงพะรังดังที่เคยพูดแล้ว นี่ละธรรมจับเห็นหมดจะว่าไฉน แต่เรื่องโลกเป็นบ้ำกันด้วยเหตุหนวกตาบอดชนนั้นชนนี้ มีแต่จะเอาจะมีแต่จะให้ได้อย่างใจอย่างนั้นอย่างนี้ มันไม่ได้อย่างใจละซี ใจก็เป็นใจกิเลส ได้ก็ไม่ได้ตามกิเลสเสียเจ้าของผิดหวังๆ

โลกนี้ทุกข์ร้อนมากทีเดียวไม่ใช่ธรรมดา ถ้าหากมีธรรมในใจสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงเครื่องอาศัยเท่านั้น ใจเป็นรากเป็นฐานสำคัญที่จะทรงความสุขความเจริญรุ่งเรืองได้ ไม่มีอะไรเหนือใจ ถ้าใจปฏิบัติตัวให้ถูกต้องตามอรรถตามธรรมเสียอย่างเดียว สมบัติทั้งหลายมากน้อยเป็นเพียงเครื่องอาศัยๆ เท่านั้น ไม่ได้เป็นของมีฤทธิ์มีเดชอะไร เหมือนสมัยปัจจุบันนี้ที่กิเลสมีฤทธิ์มีเดช แสดงสิ่งเหล่านั้นเป็นของมีฤทธิ์มีเดช เหยียบหัวใจประชาชนสัตว์โลกทั้งหลายที่หลงตามมันให้วิ่งตามมัน ติดดิน อยู่เฉยๆ ไม่อยู่

อยากมั่งอยากมีอยากดีอยากเด่นเหมือนโลกเขา แล้วสุดท้ายเงินเจ้าของที่มีนี้ไม่เพียงพอ เอา ไปหาภูไปหาหิมมาเพื่อจะเป็นต้นทุนหนุนเข้าไป แล้วก็ไปยกตัวให้สูงขึ้นๆ นี่เป็นความคิดของกิเลสมันว่าจ้าง แต่ความจริงของธรรมไม่ได้เป็นอย่างนั้น พูดให้ตรงศัพท์ตรงแสง มันเลือกไปหาที่จะจมว่าจ้างเลย อย่าพูดธรรมดา บอกว่าเลือกเลยเสีย เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น เพราะมันหยาบมากกิเลส มันหนวกตาบอดชนตะไปเลย ธรรมท่านไม่ได้ตาบอดนี้ ท่านมองเหตุมองผลทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านอยู่เป็นสุขเป็นสบายไป

โลกนี้ร้อนเพราะกิเลสนะ อย่าเข้าใจว่าร้อนเพราะอะไร ท่านทั้งหลายให้ทราบ เมืองไทยเราเป็นเมืองชาวพุทธ ขอให้ทราบเรื่องความเดือดร้อนทุกวันนี้เพราะอำนาจของกิเลสทั้งนั้น ไม่ใช่เพราะอำนาจของธรรม ธรรมไม่มีที่จะให้โลกล่มจมอย่างที่เป็นอย่างนี้เวลานี้ รู้จักประมาณไม่มีอะไรเกินธรรม ความขยันหมั่นเพียรก็เหมือนกัน ถ้าเรื่องเป็นอรรถเป็นธรรมเป็นความดีงามแล้วให้มีความขยันหมั่นเพียรในทางที่ชอบๆ นั้นฟังซินะ อย่าชี้แจงชี้คร้าน ท่านสอนไว้อย่างนั้นตลอดเวลา อันใดที่ไม่ถูกแล้วอยากทำอะไรก็อย่าทำอย่าฝืน ฝืนลงไปก็ฝืนตัวเองทำลายตัวเอง ถ้าเชื่อธรรมแล้วอย่างนี้จะฝืนไปหาอะไรก็ทำลายตัวเองนี่นะ นั้น มันก็รู้คนเรา

อันนี้มีแต่ดีแต่ดีเป็นบ้ากันทั้งโลกทั้งสงสาร แหม สดสังเวชนะ มองดูแล้วมันดูไม่ได้ งุ่มง่ามตัวมเตี้ยม กิเลสมันพองตัวตลอด แบบงุ่มง่ามตัวมเตี้ยมมันพองตัวของมัน ธรรมดูจนดูไม่ได้นะ สดสังเวช พระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้แล้ว ทั้งๆ ที่ปรารถนาเป็นศาสดาองค์เอกนั้น พระพุทธเจ้านี้เรียกว่ายอมกว่าบรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ๔ ขสง ไชยแสนมหากัป กว่าจะได้ตรัสรู้ขึ้นมาเป็นศาสดาองค์เอก แล้วจะสอนโลกตามพระประสงค์ที่ทรงคาดเอาไว้ เพราะตอนนั้นยังไม่เป็นพระพุทธเจ้า ทรงคาดเอาไว้จะสั่งสอนสัตว์โลกด้วยความราบรื่นดีงามไปเรื่อย ๆ สะดวกสบาย

พอตรัสรู้ผางขึ้นมาเท่านั้นมองดูโลกที่จะแบกจะหามนี้ เหมือนว่าเกินกว่ากำลังที่จะแบกจะหามไปไหว ทรงท้อพระทัย นั้นฟังซินะ เป็นยังงัยหนักขนาดไหน โลกมีดขนาดไหน พระพุทธเจ้าทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า เมื่อเวลาสำเร็จเป็นองค์ศาสดาขึ้นมาแล้วทรงท้อพระทัย แทนที่จะสอนศาสนาได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ดังที่ทรงตั้งความมุ่งหมายเอาไว้ กลายเป็นเรื่องท้อพระทัย

ก็มีพยานเข้ามาอีก ท้าวมหาพรหมลงมาอาราธนาให้ทรงโปรดสัตว์โลกที่มีมลทินเบาบางยังมีอยู่มาก ขออย่าได้ปล่อยวางไปเสียเลยทีเดียว อันนี้เป็นท้าวมหาพรหมมาอาราธนา องค์ศาสดาครบหมดแล้วละนี่ ท้าวมหาพรหมจะเก่งกว่าพระพุทธเจ้ามาจากที่ไหน ไม่เก่ง นี่มาทูลอาราธนาพระพุทธเจ้าซึ่งทรงพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ครบยังงัยไม่ครบยังงัยไม่มีใครเกินศาสดาองค์เอก ถึงอย่างนั้นท้าวมหาพรหมยังมาอาราธนา ฟังซิ เป็นยังงัยโลกหนาขนาดไหน

ยิ่งทุกวันนี้เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ มันกลายเป็นเมืองเปรตเมืองผีเมืองยักษ์เมืองมาร กัดฉีกกันกินเหมือนหมูเหมือนหมา ไม่มีศาสนาเข้าสู่หัวใจเลย ถ้ามีศาสนาเข้าสู่หัวใจผู้ใหญ่เท่าไรผู้นั้นจะได้ให้ความร่มเย็นแก่โลก นี่มีธรรมในใจนะ มีมากมีน้อยเพียงไรเฉลี่ยเพื่อแผ่กันออกไปให้ได้รับความสุขความเจริญทั่วหน้ากัน นี่ผู้มีธรรมในใจสมบัติมีมากมีน้อยเฉลี่ยเพื่อแผ่ให้โลกได้รับความสุขความร่มเย็น และมีความเคารพ

นับถือมากมายกายกอง อันนี้ไม่มีธรรมในใจมีเท่าไรยังไม่พอๆ ยิ่งกว่านั้นเข้ามาๆ เหมือนไฟได้เชื้อ กิเลสมันเผาเอาๆ ได้มาเท่าไรเผา ไม่พอๆ นะ ความเผาของกิเลสคือ ได้เท่าไรไม่พอๆ หามาเท่าไรเผาหมดๆ ไม่พอ ได้มากเท่าไรยิ่งทิวโหยมากเหมือนไฟ ได้เชื้อ ได้เชื้อมากเท่าไรเปลวมันจรดเมฆเปลวไฟ

เปลวของกิเลสก็เหมือนกันครอบโลกธาตุ อันนี้มีแต่แดนของกิเลสวัฏจักรทั้งนั้น ไปที่ไหนจึงติดจึงตันทั่วหน้ากันในวงแดนวัฏจักร แดนวิวัฏจักรคือแดนแห่งนิพพานที่ องค์ศาสดาสอนไว้ เอ้า ก้าวไปซินะ ถ้าลงก้าวไปนี้จะถึงแดนนิพพานดังที่สอนไว้ไม่ สงสัย สมพระนามว่าเป็นศาสดาองค์เอกสอนโลก อันนี้สัตว์โลกทั้งหลายมันไม่ได้ฟัง เสียงอรรถเสียงธรรม เวลานี้ยิ่งหนายิ่งแน่นขึ้นทุกวันยิ่งสลดสังขนะ เราพูดจริงๆ ตัว เท้าหนูแต่ก่อนมันไม่รู้ บอกชัดๆ อย่างนี้มันจวนจะตายแล้ว มันไม่รู้ หัวใจดวงนี้แหละ เวลามันมีดมันมีดจริงๆ ความมีดก็คือกิเลสครอบมันไว้

เหมือนดวงไฟของเราเฝ้าแก้วครอบดำๆ ไปปิดดูซินะ จะเอาความสว่างมาจาก ไหน ดำไปด้วยกันหมด ถึงดวงไฟภายในจะสว่างจ๋าก็ตาม แต่ถูกแก้วดำครอบเอาไว้ มองหาอะไรไม่เห็น นี่กิเลสมันสีดำครอบเอาไว้ ปิดหัวใจแล้วมองอะไรไม่เห็น เห็นแต่ ทางที่จะบินไปด้วยตาบอดหูหนวก ชนนั้นชนนี้ไปเรื่อย ไม่ว่าจะไปเกิดที่ไหนเกิดด้วยความ หนูหนวกตาบอด เกิดด้วยบาปด้วยกรรม มีแต่โดนทุกข์ทั้งนั้นๆ ผู้เกิดด้วยอำนาจ แห่งบุญแห่งกุศลไปสู่แสงสว่าง สุกโตๆ อยู่ก็เป็นสุขไปก็เป็นสุข อยู่ที่ไหนเป็นสุขคนมี บุญมีกุศลคนมีธรรมภายในใจ มันต่างกันนะ

อย่าเอาวัตถุมาวัดธรรม วัดนามธรรม นามธรรมนี้จำกัดเวลา วัตถุนี้หลอก โลกทั้งนั้น โลกตาบอดหลงกันทั้งนั้น โลกผู้ตาดีไม่หลง คิดดูซิอย่างพระยาสกุลบุตร ท่าน ก็สมบัติเงินทองข้าวของมีเท่าไรๆ มีลูกชายคนเดียว แต่ก่อนก็ถือว่าสมบัติเหล่านี้เป็น ของที่พึงใจๆ ครั้นความตึงามที่ได้สร้างมาแก่กล้าสามารถขึ้นไปๆ สิ่งเหล่านั้นเลย กลายเป็นฟืนเป็นไฟ ธรรมทั้งหลายนี้เป็นแก้วเป็นแหวน หรือเป็นของเลิศเลออยู่ใน หัวใจ อยู่ที่ไหนไม่สบายๆ ที่วุ่นวายที่นี้ยุ่งเหยิงที่นี้ขัดข้องไปหมดเลย ทั้งๆ ที่นั่งอยู่ใน กองสมบัติที่เห็นว่าเป็นความสะดวกสบายเหมือนแต่ก่อนๆ นั้นแหละ แต่ที่นี้กลับ กลายเป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้ไปหมด ไม่น่าอยู่เลย ที่นี้ขัดข้องที่นี้วุ่นวาย

พ่อแม่เอาสมบัติเงินทองมาทุ่มให้ นี่ก็เป็นของลูกคนเดียวจะไปไหน กิน กระทั่งวันตายมันก็ไม่หมดๆ ไม่เอา นั่นดูซินะ ถึงเพียงวันตายเท่านั้นนี่นะ เลยตายไป แล้วมันจะไปเกิดใหม่จะไปกินอะไรอีกล่ะ นั่นนะธรรมะเป็นอย่างนั้นทะลุจากความตาย ไปอีก เรากินถึงวันตายก็ไม่หมด เอ้า สนุกสนานกินกันไปๆ ถึงวันตายๆ แล้วตาย จากนั้นแล้วไปกินอะไรล่ะ ไม่มีทางกิน นั่น ธรรมะทะลุไปหมด เกิดแล้วต้องตาย ตาย

แล้วต้องเกิด จิตนี้เป็นธรรมชาติสมบุกสมบัน ถ้ามีความตึงามพยุ่งขึ้นจะไปสู่สุคติโลก สวรรค์ ถึงนิพพาน ถ้าไม่มีอันนั้นแม้กินถึงวันตายก็ไม่จบ ไม่สนใจสร้างคุณงามความ ดีเลย พอตายแล้วหมดทำสิ้นทำเลย นั้น พระยสกุลบุตรไม่อยู่กับกองสมบัตินี้ ที่นี้ ชัดซ่องที่นี้วุ่นวาย ไปเลยหาพระพุทธเจ้า

พระองค์กำลังทรงเดินจงกรมอยู่ตามประวัติว่าั้น มานีเยส ที่นี้ไม่ชัดซ่องที่นี้ไม่ วุ่นวาย ไปพระองค์ก็ประทานโอวาท เอ้า สรุปความเลยสำเร็จมรรคผลนิพพาน นั้นเห็น ไหม เราสรุปเอาเลยนะไม่ต้องพูดให้กว้างขวาง สุดท้ายท่านสำเร็จมรรคผลนิพพานเป็น พระอรหันต์ขึ้นมาองค์หนึ่ง จะไม่ว่าสำเร็จได้ยังไง นี่ท่านออกพ้นแล้วที่นี้ กินถึงวันตาย ก็ไม่หมด ตายเลยไปแล้วก็ไม่หมด เพราะท่านไม่เกิดไม่ตาย เหนือหมดแล้วท่านไม่ หมด สมบัติที่พระยสหาได้ดียิ่งพอแมยียดเหนี่ยวเอาไว้ ให้กินสมบัตินี้ถึงวันตายก็ไม่ หมด พระยสกินเลยวันตายก็ไม่หมด ถึงนิพพานไม่มีเกิดมีตาย กินไม่หมด นั้น พิจารณาให้ดีซิ

เดี๋ยวนี้มันหุนหวากตาบอดมากนะหัวใจสัตว์โลกชาวพุทธเรา นี้ ไม่ได้มองดูอะไร ุเลย เอากิเลสเป็นเจ้าหน้าที่เอาตาเจ้าศเจ้าศักดิ์อะไรไปหมดนั้นละ เรื่องธรรมมันเหยียบ ย่ำทำลาย มันเอาบุตรเอาคุณขึ้นมาพอกหัวมันว่าเป็นของดีของดี มองดูหัวไหนมีแต่ มุตรแต่คุณ อะไรมีมุตรมีคุณไม่มีมุตรมีคุณ หัวเรามันมีชี้ไหม ชีหัวนั้นเห็นไหมละ ก็มุตร คุณ ชีโลก ชีโกรธ ชีหลงครอบหัวใจอีก หัวใจก็เป็นหัวหัวใจ มันครอบไปหมด มีแต่สิ่ง สกปรกเต็มหัวใจสัตว์โลกเวลานี้ เพราะไม่มีธรรมเข้าชักฟอก จึงหาความสว่างไสวหา เหตุหาผลหาดีหาชั่วไม่เจอ ก็เจอตั้งแต่ความทุกข์ความทรมาน ออกมาจากบาปจาก กรรมตัวหุนหวากตาบอดพาให้ทำนั้นแหละ พวกกันพิจารณานะทุกคน

เราได้พยายามแล้วสุดขีดความสามารถ ช่วยชาติ ตั้งแต่เริ่มต้นช่วยชาติมา เรา ลืมเมื่อไรว่า เอ้า เราจะเป็นผู้นำ ร้องโก้งมาแล้วนั้นนั้น มองดูที่ไหนมันสุดมันสิ้นเลย คนไทยทั้งประเทศที่ปู้ย่าตายายพาอ้อพาพายมา เป็นความสงบร่มเย็นเป็นสุข พอมาถึง หลานไทยปัจจุบันนี้ เอาหัวจ่อลงทะเลหลวงแห่งความลุ่มจม หมู หมา เปิด ไก่จะลงจุด เดียวกันหมด ดูอะไรคว่าอะไรไม่มี ุ ในคลังหลวงเขาจะเอาไปเผาหมด แน่จะทำไ้ นี้ ละที่ได้ร้องโก้งได้ช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราจะช่วย

พอว่าช่วยนี้ประชาชนทั่วประเทศจะทราบทันทีว่าช่วยก็คือด้านวัตถุ จะฟื้นฟู ทางด้านวัตถุให้ดีขึ้น ุ แต่ทางด้านธรรมะ วัตถุเป็นเพียงเครื่องออกหน้าอันหนึ่งเท่านั้น ส่วนธรรมที่เหนือวัตถุนี้จะกระจายทั่วโลกในคราวนี้แหละ นั้นเห็นไหมละ นี้เราพิจารณา เรียบร้อยแล้วนะ นำโลกคราวนี้วัตถุโลกจะทราบทั่วถึงกันทันที แต่เป็นของเล็กน้อย แต่ ธรรมโลกไม่ทราบ แต่เป็นของใหญ่โตมาก คราวนี้ธรรมจะออกไปพร้อม ๆ กันกับฟื้นฟู

ทางด้านวัตถุ ก็เทศนาว่าการเรื่อยไป นี่คือฟื้นฟูทางด้านจิตใจ เมื่อฟื้นฟูทางด้านจิตใจ ใจได้มองเห็นอรรถเห็นธรรม ใจจะรู้บาปบุญรู้จักประมาณ ความประหัตมัจฉัยสัจจะ มาเอง ๆ สำหรับคนมีธรรม นี่ก็ก้าวมาตั้งแต่โน้นจนกระทั่งบัดนี้ นำโลกก็พี่น้องชาวไทย มา ทางด้านวัตถุก็ยุติลงไปแล้วด้วยการประกาศอย่างเปิดเผย แต่ทางด้านธรรมะไม่เคย ประกาศ

นี่ก็ออกทางวิทฤษฎานั้นทางนี้ เพราะอะไร เพราะธรรมเข้าสู่ใจแล้วจิตใจสงบเย็น คนเรา ถ้าไม่มีธรรมจะอยู่ที่ไหนก็อยู่ เป็นกองฟืนกองไฟด้วยกันทั้งนั้นแหละ ขอให้เอา ธรรมเข้าสู่ใจ เวลานี้วิทฤษฎีตั้งเท่าไรแห่งแล้วตั้งนี้ ก็เพื่อเอาน้ำดับไฟนั้นแหละ ก็สมใจเรา ที่ได้แสดงธรรมนี้ให้บรรดาพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายเราได้นำออกไปกระจาย โดยวิธีการ ต่าง ๆ วิทฤษฎี โททัศน์หรืออะไร จนกระทั่งถึงออกที่เห็นอยู่ที่นี่ทุกแบบทุกฉบับเป็น ประโยชน์แก่โลก สมเหตุสมผล เพราะธรรมที่เราแสดงนี้เป็นธรรมที่ตายตัวแน่นอน เรา ไม่สงสัยว่าธรรมเหล่านี้สอนไปจะผิด ไม่ว่าธรรมชั้นใดไม่มีเลยทางผิด ถอดออกมาจาก หัวใจที่ถูกต้องตั้งงามสมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้ว สอนโลกจะผิดไปที่ไหน

เราแน่ใจในการสอนของเราด้วย ผู้นำไปปฏิบัติก็แน่ใจจะได้รับผลเป็นที่พึง พอใจ ดังศาสดาองค์เอกทุกพระองค์สอนมาด้วย นั้น ท่านทั้งหลายให้ยึดให้เกาะไป ปฏิบัตินะ เรื่อยๆ เห็นตั้งแต่ภายนอกกว่าเป็นของดีของดี มันจะพาจมไปตลอดนะ ถ้า เห็นธรรมอยู่ภายในดีแล้วจะพาพ้นเจ้าของไปเรื่อย ๆ เอละวันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ เห็น้อย

(ภาพจากการ์ตูนครับ คนหน้าเหลี่ยมเป็นประธานในที่ประชุมแล้วมีลูกน้องนั้น เสนอหน้าสลอน คนหน้าเหลี่ยมพูด “ผมจะบ้ออยู่แล้ว เมื่อไหร่จะจัดการมีอบพวกนั้น เสียที” ลูกน้องก็รับปากขึ้นมาว่า “ไม่ต้องห่วงครับท่าน ผมขนม็อบจากอีสานเข้ามาชน แล้ว”) ม็อบจากอีสานเข้ามาชนแล้ว หมายพวกไหนพวกอีสาน (เดี๋ยวตอนท้ายครับจะ สรุปรหัสกุมครับ แล้วคนหน้าเหลี่ยมบอก “เธอ ดิจัง จะมาเมื่อไหร่” ลูกน้องก็กราบ เรียนว่า “๒๔๐ ชั่วโมง ๑๐ เท่ากับหนึ่งชั่วโมง หนึ่งชั่วโมงคุณด้วย ๑๕” “อีกประมาณ เท่าไหร่” “อีกเดือนครึ่งครับ”)

หมายความว่าไงเดือนครึ่ง (เดือนครึ่งก็ใช้เวลาเดินทางมา ม็อบที่เขาชนมาชนใช้ เวลาเดือนครึ่งกว่าจะไปถึงกรุงเทพฯ “เดือนครึ่ง ทำไมนานจัง ผมประสาทแตกตาย เสียก่อน”) ไอนี้ว่าจะเป็นโรคประสาทตายก่อน (คนหน้าเหลี่ยมบอกเดี๋ยวประสาทแตก ตายก่อน แล้วลูกน้องก็ตอบว่า “มีอบอีแต่นะท่าน วันหนึ่งมันวิ่งได้ ๑๕ กม.เอง”)

เพราะที่ขึ้นมาเป็นรถอีแต่นครับ) ก็เดินวันหนึ่งได้ ๑๕ กม. ก็ถูกแล้วเราเคยเดินแล้วนี่ เออว่าไป

(อีกภาพหนึ่งบอก “แม้นี้เป็นโรคจิต ไอ้ที่ไม่อยากจะให้โกหกดันโกหกมันซะหมดทุกเรื่อง” เขาบอกแม้นี้ชอบโกหก แล้วเพื่อนก็บอกว่า “ส่วนที่อยากให้โกหกดันไม่โกหก” แล้วเพื่อนอีกคนก็ถามว่า “อะไรที่สื้ออยากให้แม้นโกหก” “ก็ที่พูดว่า จะไม่ลาออก” ถ้าโกหกก็บอกว่าลาออก ไม่ยอมพูด ไม่ยอมพูดโกหก) โอ้ เข้าทำดีเว้ย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz